روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۴۱۳ | یک‌شنبه ۱۷ تیر ۱۳۹۷ | ۲۴ شوال ۱۴۳۹ | اذان ظهر: ۱۳:۰۹ |
غروب آفتاب: ۲۰:۲۳ | اذان مغرب: ۲۰:۴۴ | نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۱۷ | اذان صبح فردا: ۰۴:۱۱ | طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۵۶ |

یادداشت

ایرانیان مستحق تصویر بهتری از خود در سینما هستند

■ جواد محرمی

همواره این عبارت را که «سینمای ایران جهانی است» از زبان برخی مسئولان و سینماگران زیاد شنیده‌ایم؛ جمله‌ای که برخی مواقع با چاشنی منت بیان می‌شود، گویی که سینما آورده‌ای عظیم برای فرهنگ و هنر ایران داشته و مدام این موضوع باید به همه گوشزد شود که خدایی ناکرده این حقیقت یا خورشید تابان به ورطه فراموشی سپرده نشود اما واقعیت این است که مشک آن است که خود ببوید نه آنکه عطار بگوید. سینمای ایران به واسطه برخی فیلمسازان در مقاطعی در جشنواره‌های جهانی درخشیده است. بماند که سهم قابل ملاحظه‌ای از آثار جشنواره‌ای بیش از آنکه برای ایران و ایرانی آبرو و عزت به بار بیاورد باعث بی‌آبرویی ایرانیان شده است. رئالیسم افراطی دست گذاشتن روی نقاط منفی و بزرگنمایی آن در دامن زدن به این بی‌آبرویی نقش مهمی دارد. وقتی به این رویکرد ایراد بگیرید، پاسخ می‌شنوید که این آثار از روی واقعیت ساخته شده. بله اما واقعیتی که زیر ذره‌بین قرار گرفته و بزرگنمایی شده است، البته انصاف حکم می‌کند بخشی از سینمای اجتماعی ایران که با زاویه‌ای دلسوزانه و آسیب‌شناسانه به مسائل پرداخته را نیز کتمان نکنیم اما این همه سینمای جشنواره‌ای ایران نیست. آثاری که به مسئله فقر، تبعیض، نابرابری و فساد نگاهی منصفانه و صادقانه داشته‌اند و همین انصاف و صداقت باعث شده که اتفاقاً نتیجه کارشان منجر به اصلاح امور بشود، بخشی از سینمای جشنواره‌ای ایران را به خود اختصاص داده است.

سینمای اجتماعی و رئالیسم افراطی موضوع این نوشتار نیست. در این مجال قرار است درباره بی‌اعتنایی سینمای ایران به حقیقت بنویسیم؛ حقیقتی که طی ۴۰ سال اخیر در بطن و متن حوادث و رویدادهای کشور به وفور اتفاق افتاده ولی سینما خواسته یا ناخواسته چشم بر آن بسته است و در عوض هرگاه از این کم‌لطفی سخن به میان آمده ما را به جوایز جشنواره‌های جهانی ارجاع داده‌اند و تلویحاً انگشت روی بینی گذاشته و گفته‌اند هیس. ببینید چقدر در جهان به ما جایزه داده‌اند. آیا همین برای شما کافی نیست؟

پاسخ این است که جوایز جشنواره‌های جهانی آنقدری که برخی آن را در بوق و کرنا می‌کنند مایه افتخار مردم ایران نیست. در اغلب این آثار چهره‌ای که از ایران به نمایش درمی‌آید چهره‌ای متمدنانه و عزتمندانه نیست. مقابله کاراکترها در مقابل فقر و نابسامانی‌ها به نفع فرهنگ و حیثیت فردی ایرانیان تمام نمی‌شود اما موضوع اصلی این است که بودجه‌های سینمایی کشور به دلیل استراتژی اشتباه و مدیریت ناشیانه به سمت مضامین و موضوعاتی که برای مردم الهام‌بخش، امیدآفرین و پندآموز باشد و با اتکا بر حقیقت، بخشی یا گوشه‌ای از حقیقت درونی ملت ایران را به نمایش بگذارد، نبوده است. سینمای ایران نتوانسته به طور مناسب صبر، استقامت، رنج، متانت و استواری ملت ایران را در برهه‌های سخت و آزمون‌های دشوار بازتاب دهد و در بسیاری از مواقع حتی به آنها نزدیک هم نشده است. چطور می‌شود که سینما ادعای جهانی بودن کند اما نسبت به موضوعاتی چون تحریم‌های ظالمانه ۴۰ ساله، کشتار و ترور ۱۷هزار شهروند ایرانی و سیاستمداران برجسته انقلاب، کشته شدن ۲۹۰مسافر هواپیمای ایرانی در خلیج فارس توسط موشک امریکایی، اقتصاد مقاومتی، حضور مثبت زنان در عرصه‌های ورزشی و اجتماعی، ترور دانشمندان هسته‌ای، توفیقات علمی، ورزشی در سطوح مختلف و موضوعاتی از این دست حتی نیاز نبیند ورود داشته باشد.

چرا ایرانیان نباید نقاط مثبت مرام و مسلک و فرهنگ خود را در سینمای ایران مشاهده کنند؟ چرا سینمای ایران خود را ملزم می‌بیند تا به هر نکته منفی در جامعه بپردازد و ایرانی را شرمسار کند و حتی از این نقاط منفی برای آثار کمیک به وفور استفاده نماید اما هیچ‌گاه خود را ملزم نمی‌بیند برای ارتقای نقاط مثبت زیست فرهنگی مردم ایران و به انگیزه تشویق و ارتقای این نقاط فیلم بسازد و حداقل همانقدر که نقاط منفی را بزرگنمایی می‌کند رسالت بازتاب دادن نقاط مثبت را هم بر دوش خود حس کند. آیا این از سینمای ایران خواسته زیادی است که خود را موظف بداند خوبی‌های ملت ایران را هم بازتاب دهد تا برای نسل‌های جدید الهام‌بخش و الگوساز باشد؟ آیا همه جامعه ایران همین‌هایی است که سینما در آثار طنز و جدی‌اش به نمایش می‌گذارد؟ واقعیت این است که همه حقیقت جامعه ایرانی این نیست و ایرانیان حق دارند تصویر بهتری از خود در سینما مشاهده کنند؛ تصویری که با حقیقت درونی و بیرونی آنها نسبتی مناسب داشته باشد.

فرهاد عظیما کارگردان انیمیشن «عملیات مکه» در گفت‌وگو با «جوان»:

صهیونیست‌ها با کینه جنگ خیبر به «عملیات مکه» حمله می‌کنند

■ مصطفی شاه‌کرمی

فرهاد عظیما کارگردان انیمیشن نیمه‌بلند «عملیات مکه» که ساخت انیمیشن دوگانه «نبرد خلیج فارس ۱و۲» را در کارنامه کاری‌اش دارد در گفت‌وگو با «جوان» از اوضاع کنونی و فضاسازی‌های رسانه‌ای که در خارج از کشور برای «عملیات مکه» شکل گرفته و نیز دلایل تغییر گستره محتوایی آن حرف‌های تازه‌ای دارد که در ادامه می‌خوانید.

انیمیشن «عملیات مکه» در چه مرحله‌ای قرار دارد؟

این انیمیشن در حال سپری کردن آخرین روزهای تهیه و تولیدش است. هر چند قرار اولیه و اعلام شدن برای تولید آن زودتر از این تاریخ بود اما اضافه شدن موضوعات دیگر باعث وسیع‌تر شدن و دربرگرفتن گستره مسائل متنوع و زیادتر گردید، همین سبب شد تا اتمام تولید انیمیشن «عملیات مکه» از نظر بازه زمانی بیشتر از پیش‌بینی‌های اولیه طول بکشد، البته این باعث می‌شود مخاطب با یک اثر جامع‌تر و کلی‌تر مواجه شود. به کلام بهتر، بحث پرداختن به جنایات و جنگ‌افروزی‌های سعودی‌ها نسبت به طرح اولیه کمتر شده و بحث ضدصهیونیستی و ضدامپریالیستی مورد توجه بیشتری قرار گرفته است.

این اتفاق حین اجرای کار پیش آمد؟

این مسئله حین تولید انیمیشن «عملیات مکه» به فکرمان رسید. در واقع اول قرار بود در رابطه با سعودی‌ها و مقابله با اقدامات آنها ساخته شود اما در ادامه کار گفتیم که بهتر است این کار را با جامعیت بیشتری بسازیم، به طوری که با سیاست‌های امروز کشور و نظام مطابقت بیشتری داشته باشد.

عوامل مؤثر در این تغییرات چه بود؟

دو تا نکته بود؛ یکی اینکه از اواسط ماه مبارک رمضان حملات و اقدامات عصبیت‌آمیز آنها در رابطه با این انیمیشن و موارد دیگر شدت و حدت بیشتری به خودش گرفت. هر چند این اتفاقات برای ما بسیار ارزشمند است اما متأسفانه در کشور ما آن طور که شایسته است دلایل مبارزه و مقابله ما با صهیونیست‌ها و اسرائیل تبیین نشده‌اند. ما به دلیل کم‌کاری‌های صورت گرفته در مسیر تبیین و تشریح دلایل و ریشه‌های رویکرد نظام جمهوری اسلامی با صهیونیست‌ها و سعودی‌ها، چند پست در شبکه‌های اجتماعی فضای مجازی مانند اینستاگرام و... گذاشتیم که با واکنش‌ها و هجمه‌های خیلی عجیبی روبه‌رو شدیم!

«عملیات مکه» در حال سپری کردن آخرین روزهای تهیه و تولیدش است. هر چند قرار اولیه و اعلام شدن برای تولید آن زودتر از این تاریخ بود اما اضافه شدن موضوعات دیگر باعث وسیع‌تر شدن و دربرگرفتن گستره مسائل متنوع و زیادتر گردید

محتوای این پست‌ها مشخصاً مربوط به چه مسائلی بود؟

مثلاً یکی از پست‌های ما درباره فتح خیبر به دست حضرت علی(ع) و بازگو کردن شرح برخی از اتفاقات آن نبرد مهم بین مسلمانان و یهودیان خیبر (که در آزار رساندن به پیامبر(ص) و مسلمانان از انجام هیچ کاری فروگذاری نمی‌کردند) بود. به اینکه امیرالمؤمنین علی(ع) به کندن در قلعه خیبر (که داستان‌های زیادی درباره لزوم حضور چندین شخص قوی هیکل برای بازکردن در آن وجود دارد) و اینکه حضرت آن را به ۲۰ متر آن طرف‌تر می‌اندازد، پرداختیم. ما وقتی به بررسی بیشتر نقشه و موقعیت قلعه خیبر نظر کردیم، دیدیم که در کارهای حضرت امیرالمؤمنین(ع) برای پرتاب کردن در قلعه به ۲۰ متر آن طرف‌تر یا دو نیم کردن یک یهودی به نام «مرهب» که قهرمان یهودیان قلعه خیبر بود، تعمد و قصدی وجود دارد. چه اینکه اگر غیر از این بود حضرت می‌توانستند با یک شکل معمولی‌تر «مرهب حمار» را به هلاکت برسانند یا اینکه در قلعه خیبر را در فضایی نزدیک‌تر می‌انداختند! ما گمان می‌کنیم در اینکه ایشان چنین اتفاقاتی را از شکل معمولش خارج می‌کنند قصد دارند یک موضوعی را هم به مسلمانان و هم به یهودیان متذکر شوند. به نظر ما ایشان می‌خواسته‌اند که با انجام چنین اقدامات خارق‌العاده‌ای روحیه مسلمانان را بالا ببرند و از آن طرف در دل یهودیان خیبر رعب و هراس ایجاد کنند یا وقتی قهرمان آنها را با شمشیر نصف می‌کنند در این نوع از کشتن، تحقیر و خفت دادن دشمنان به خوبی القا می‌شود. این صهیونیست‌های دوران ما همان یهودیانی هستند که در صدر اسلام پیامبر اعظم(ص) را بیشتر از هر قوم دیگری اذیت کردند و حتی بحث شهادت ایشان توسط پیرزن یهودی که طرح موضوعش جای دیگری را می‌طلبد. وقتی ما این پست را منتشر کردیم دیدیم صهیونیست‌ها با استفاده از جملات و کلمات فارسی آن هم به صورت دست و پا شکسته می‌آمدند و زیر آن پست کامنت‌هایی می‌گذاشتند که نشان‌دهنده عمق کینه و نفرت آنها از مسلمانان و به خصوص شیعیان امیرالمؤمنین علی(ع) است.

در واقع منظورتان این است که می‌خواستند با استفاده از زبان فارسی در پست‌ها و کامنت‌هایشان اینگونه القا کنند که داخل ایران یا ایرانی هستند؟

بله دقیقاً، با استفاده از فارسی دست و پا شکسته و پر از اشکالات نوشتاری و ساختاری که معمولاً در ترجمه‌های «گوگل ترنسلیت» بیشتر قابل مشاهده است می‌خواستند بگویند که ما ایرانی هستیم اما وقتی به کلیت و جهت اصلی پست‌هایشان تمرکز می‌کردیم می‌فهمیدیم که مشکلشان بحث جنگ خیبر و حضور حضرت علی(ع) در آن زمان و مکان است. مثلاً در یکی از تصاویری که شخصی از نیویورک ارسال کرده بود، کلمات انگلیسی را روی کاغذی نشان می‌داد که خطاب به مسلمانان و به خصوص شیعیان نوشته بود: «خیبر آخرین شانس شما بود.» این نشان می‌دهد که بعد از گذشت بیش از ۱۴۰۰ سال از نبرد خیبر هنوز هم ضربات امیرالمؤمنین(ع) برای آنها مرگبار و مهلک است. اینها هنوز به خاطر کینه‌ای که از خیبر نسبت به شیعیان به دل گرفته‌اند، دشمنی عمیق و کینه‌توزانه‌ای با ما دارند. نکته دیگری که منجر به جامعیت بیشتر این انیمیشن شد بحث روز قدس در ماه مبارک رمضان و مسئله اشغال سرزمین فلسطین و مسجدالاقصی به عنوان قبله اول مسلمانان بود. صفحات مجازی ما در این مدت محملی برای بحث‌های داغ و پاسخ‌های کوبنده کاربران به افرادی شده که سعی در شبهه‌آفرینی و گمراه کردن اذهان مخاطبان نسبت به دشمن اصلی و مشکل اول جهان اسلام یعنی صهیونیست‌ها و سبوعیت آنها دارند.

هدف اصلی تان از تولید این انیمیشن دقیقاً متمرکز بر چه راهبردی است؟

هدف ما از تولید «عملیات مکه» ارائه یک وجهه ناجی‌گرایانه از جمهوری اسلامی در جهان است و می‌خواهیم با این کار نابودی حتمی آل‌سعود و اسرائیل را با استناد به محکمات دینی و مذهبی‌مان به رغم همه دروغ‌پردازی‌ها و ایجاد و آفرینش هژمون دست‌نایافتنی در رابطه با ابرقدرت بودن امریکا و اسرائیل و دیگر همپالگی‌هایشان، به مخاطب نشان بدهیم که کمیته‌های مردمی شیعیان در یمن از یک طرف و توان و قدرت موشکی و نظامی جمهوری اسلامی از سوی دیگر چگونه نابودی اسرائیل و دیگر اذناب منطقه‌ای‌شان را رقم خواهد زد.

در واقع شما در جریان ساخت این انیمیشن، مشغول یک نبرد و جنگ رسانه‌ای هم هستید؟

بله همینطور است. حضرت آقا یک جمله‌ای دارند که خیلی دقیق و مهم است، ایشان می‌گویند که بحث جنگ با اسرائیل همان بحث ظهور امام زمان(عج) است. ما هم در این دوره تاریخی و مهم وظیفه داریم با حضور در عرصه فرهنگ و هنر یا همان جنگ نرم بخشی از تجهیز جبهه اسلام و انقلاب را بر عهده بگیریم.

حکمت

حکمت ۸

از ویژگی‌های انسان در شگفتی مانید که: با پاره‌ای «پی» می‌نگرد و با «گوشت» سخن می‌گوید و با «استخوان» می‌شنود و از «شکافی» نَفس می‌کشد!

نما | حسین کشتکار

درخواست برای بازسازی سینماهایی که مشکل ایمنی دارند

سینماهایی که با جان مردم بازی می‌کنند

■ محمد صادقی

بعد از اعلام نام شش سالن سینمای ناایمن در تهران، نماینده تهران در مجلس با تأکید بر خطر بروز سانحه خواستار بازسازی سریع این سینماها شد.

بعد از آنکه معاون پیشگیری سازمان آتش‌نشانی شهرداری تهران اعلام کرد در فهرست ۲۴۳ ساختمان بسیار پرخطر تهران، نام شش سینمای قدیمی نیز وجود دارد، بار دیگر لزوم بازسازی سینماهای قدیمی در تهران بر سر زبان‌ها افتاد.

۲۱سال پیش یعنی در ۲۹ فروردین ماه سال ۷۶، زمانی که در یک سانس بعد از ظهر، مردم در سینما آزادی (سینما شهر فرنگ) از مشهورترین سینماهای پایتخت، در حال تماشای فیلم بودند، آتش‌سوزی باعث شد تا این سینمای مدرن به ویرانه‌ای تبدیل شود و اگر سرعت عمل آتش‌نشانی نبود شاید فاجعه‌ای انسانی در آن سینما رخ می‌داد. اکنون بیش از ۲۰ سال از آن ماجرا گذشته است. آزادی به پردیس سینمایی مدرنی تبدیل شده که جزو سینماهای سرگروه و میزبان برگزاری برخی از جشنواره‌های فیلم است. با این وجود در کنار نام برخی از سینماهایی که هم سن و سال سینما شهر فرنگ هستند و در حال حاضر هم فعالیت می‌کنند نام سینماهای قدیمی به چشم می‌خورد.

محمود قدیری، معاون حفاظت و پیشگیری سازمان آتش‌نشانی شهرداری تهران می‌گوید: سینما تماشا، شاهد، سروش، ایران، پایتخت و صحرا سینماهایی هستند که برخی از آنها سابقه پلمب نیز دارند و موارد ناایمنی آنها اغلب به دلیل فرسودگی، فاقد سیستم اطفای حریق، حوزه‌بندی حریق و... است و در لیست بناهای پرخطر به معاون دادستان ارائه شده‌اند. قدیری در خصوص وضعیت فعلی این سینماها، توضیح می‌دهد: سینما تماشا، ایران و صحرا اقدامات لازم برای تأمین ایمنی را آغاز کرده‌اند اما در مورد سایر سینماها اقدام خاصی انجام نشده است. قدیری می‌گوید: در تقسیم‌بندی سازمان آتش‌نشانی این سینماها به دلیل اینکه مراجعه‌کنندگان تدریجی وارد سالن شده، اما در هنگام حادثه، جمعیت یکباره از آن خارج شده و فضاهای آن تاریک، ناآشنا و دارای شیب است، جزو اماکن پرخطر محسوب می‌شوند. معاون حفاظت و پیشگیری سازمان آتش‌نشانی شهرداری تهران خاطرنشان می‌کند: سینماهای قدیمی به دلیل چوبی بودن پایه‌های صندلی‌ها، وجود فوم در تشک صندلی‌ها، نوع کفپوش و بناهای فرسوده ناایمن هستند.

نکته جالب اما تأسف‌آور این است که در میان سالن‌های سینمایی که از سوی سازمان آتش‌نشانی به عنوان

ساختمان‌های پرخطر معرفی شده‌اند، سینمای سروش، به تازگی و بعد از چند سال تعطیلی و بازسازی راه‌اندازی شده و سال گذشته جزو سالن‌های میزبان جشنواره فیلم فجر بود؛ روزهایی که قاعدتاً جزو شلوغ‌ترین روزهای یک سینما در طول سال را شامل می‌شود و ممکن بود آن طور که آتش‌نشانی اعلام کرده است، یک سانحه در آن روزها به یک فاجعه ختم شود.

وضعیت نگران‌کننده سالن‌های فرسوده سینما در پایتخت، واکنش نماینده مردم تهران را در پی داشت. او با تأکید بر اینکه نباید آنقدر دست روی دست گذاشت که روزی شاهد از بین رفتن صدها نفر در این سینماها هنگام تماشای فیلم باشیم، می‌گوید: اگر در سینما یک سانحه آتش‌سوزی اتفاق بیفتد صدها هزار نفر کشته خواهند شد به این جهت باید هر چه سریع‌تر در رابطه با آنها تصمیم گرفته شود.

این نماینده مردم تهران با اشاره به کمبود سالن‌های سینما در شهر تهران، ادامه می‌دهد: به دلیل این کمبود دستور به پلمب یا بستن همین تعداد سینماها منصفانه نیست به همین دلیل باید ابتدا ایمنی آنها را افزایش داد و سپس برای بازسازی‌شان اقدام کنند.

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس همچنین ارائه تسهیلات ۴درصدی به سینماداران را به منظور بازسازی و تجاری‌سازی سینماها نیازمند قانون دانست؛ اتفاقی که می‌تواند در صورت ورود مجلس و حمایت از سالن‌های سینمایی محقق شود. هم اکنون تعداد زیادی از سالن‌های مهم سینما در پایتخت، نیازمند بازسازی هستند اما سینمادارها به دلایلی مانند عدم توانایی مالی اقدامی برای بازسازی سینماها انجام نمی‌دهند و در عوض تعطیلی، فروش و تغییر کاربری سالن‌های قدیمی از جمله نگرانی‌های اهالی سینما شده است که هر کدام می‌توانند در صورت رسیدگی و بازسازی به یک پردیس سینمایی مدرن تبدیل شوند.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی:

دهه کرامت مروج امید و نشاط اجتماعی باشد

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به تلاش دشمن برای یأس پراکنی و افزایش ناامیدی در جامعه گفت: دهه کرامت در چنین فضایی می‌تواند مروج امید، نشاط اجتماعی و شادی در کشور باشد.

سیدعباس صالحی در نشست شورای هماهنگی بزرگداشت دهه کرامت که روز گذشته در محل وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار شد، زمان‌های مبارک و متبرک را یکی از سرمایه‌های اجتماعی و معنوی هر جامعه‌ای برشمرد و گفت: از آنجا که این روزها با حافظه و سابقه تاریخی همراه هستند یک سرمایه، ذخیره و منبع اجتماعی به شمار می‌آیند. وی دهه کرامت را سنجشی برای تبدیل زمان‌های مبارک و متبرک به ذخیره و منبع عظیم اجتماعی معرفی کرد و اظهار داشت: حضرت امام رضا(ع) و حضرت معصومه(س) سرمایه‌های اجتماعی و معنوی عظیمی هستند که از گذشتگان به دست ما رسیده و ما باید این سرمایه‌های عظیم را در راستای کارکردهای اجتماعی مورد استفاده قرار دهیم.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در ادامه با اشاره به انتخاب شعار «خدمت کریمانه به رسم اهل بیت(ع)» به عنوان شعار دهه کرامت در سال ۱۳۹۷ گفت: جامعه ما کارکردگرا شده و به دنبال این است که بداند مناسبت‌ها و زمان‌های مبارک و متبرک مانند دهه کرامت چه تأثیری در زندگی و جامعه ما دارد. هر اندازه مناسبت‌های دینی و زمان‌های مختلف را با کارکردهای اجتماعی همراه کنیم، در تعمیق و تثبیت باورهای دینی مردم اثرگذارتر خواهد بود و در همین راستا انتظار دارم دستاوردهای دهه کرامت در حوزه خدمت کریمانه پس از پایان این دهه به طور عملیاتی و شفاف ارائه شود. وی با بیان اینکه گاهی شعارهای مطرح در کشور در حد همان شعار باقی مانده و دستاورد و کارکرد اجتماعی مشخصی ندارد، گفت: باید مراقب بود شعار دهه کرامت در سال ۱۳۹۷ در حد شعار باقی نماند و دستاوردهای آن را در گسترش خدمت کریمانه در کشور مشاهده کنیم. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در ادامه با تأکید بر اهمیت برنامه‌ریزی در هر موضوعی برای رسیدن به نتایج مفید و کاربردی، خاطرنشان کرد: برنامه‌ریزی برای تبدیل مناسبت‌های دینی و زمان‌های مقدس و مبارک به سرمایه‌های سرشار و عینی اجتماعی ضروری است، همان‌طور که نفت از ابتدا ثروت به حساب نمی‌آمد اما پس از اکتشاف، تأسیس پالایشگاه‌ها و تبدیل نفت به فرآورده‌های مفید، این سرمایه به ثروت اجتماعی و مادی تبدیل شد.

خبر

میثم مطیعی در «بدون تعارف»:

شعرخوانی صریح و مؤدبانه را بی‌پروایی نمی‌دانم

میثم مطیعی می‌گوید: مردم دوست دارند وحدت مسئولان را ببینند، مسئولان دور هم جمع شوند که حضرت آقا بارها به این انسجام‌ها تأکید کرده‌اند، آنقدر دعواهایشان را به صحنه جامعه نکشند.

به گزارش باشگاه خبرنگاران پویا، میثم مطیعی که به مداحی‌های حماسی و سیاسی‌اش شهرت دارد برای اولین بار مقابل دوربین برنامه «بدون تعارف» قرار گرفت. او در این مصاحبه حرف‌های جالبی را مطرح کرد مثلاً درباره اینکه به شما می‌گویند بی‌پروا از مسائل سیاسی و اجتماعی می‌گویید، اینگونه پاسخ می‌دهد: من خیلی این بی‌پروایی در مداحی را قبول ندارم. من در مداحی یک مداح بی‌تعارف هستم. اگر یک شعر مناسب انتخاب شود، مؤدبانه باشد چه اشکالی دارد صریح باشد. در سال گذشته بنده را خیلی متهم کردند اما من سکوت کردم. در کوچه و خیابان واکنش‌های متفاوتی می‌دیدیم اما هیچ‌گاه از مردم بی‌ادبی ندیدم. تمام بی‌ادبی‌ها و توهین‌هایی که دیدم در فضای مجازی بود. افتخارم این است از بهترین شاعران انتخاب کردم؛ شاعران جوان انقلابی که در شعر جایگاه بالایی دارند. وی در پاسخ به این مطلب که بسیاری از مداحان پاکت‌های هنگفتی می‌گیرند، اشاره کرد: این راجع به بسیاری از مداحان اتهام است. برخی هستند بد عمل می‌کنند ولی راجع به بسیاری اتهام است، نه مبلغی طی می‌کنند و نه مبلغی می‌گیرند. همه ما ذاکران اهل‌بیت(ع) از امام حسین(ع) آبرو برده‌ایم ولی مال نبرده‌ایم.

مطیعی در بخش دیگری از این گفت‌وگو به نکته جالبی اشاره کرد؛ ماجرای دیداری که با رهبر معظم انقلاب داشت و به ایشان می‌گوید: سال‌هاست که من کف‌زنی نخواندم، برداشت من این بوده که شما مخالف هستید و میل ندارید نسبت به این کار، فرمودند که «نه! چه اشکالی دارد کف بزنند، اگر آهنگی که ساخته می‌شود لس آنجلسی نباشد کف بزنند.»

مدیرعامل بنیاد شعر و ادبیات داستانی ایرانیان در نشست خبری جایزه ادبی پروین اعتصامی:

«جایزه ادبی پروین» تنها محمل تقدیر از زنان نویسنده در جهان است

■ مسیح محمدی

دبیر اجرایی جایزه ادبی پروین اعتصامی گفت: علت برگزاری جایزه ادبی پروین توجه به ادبیات تولید شده توسط زنان است. نکته جالب اینکه ما جشنواره یا اقدامی شبیه جایزه ادبیات زنانه در دیگر کشورها پیدا نکردیم، تنها شنیدیم که در استرالیا چنین جایزه‌ای برگزار می‌شود که برای آن هم نتوانستیم مدرکی پیدا کنیم.

مهدی قزلی، دبیر اجرایی هشتمین جایزه ادبی پروین اعتصامی روز گذشته در نشست خبری که در بنیاد شعر و ادبیات داستانی ایرانیان برگزار شد، گفت: هشتمین جایزه ادبی پروین امسال با بررسی آثار سال‌های ۹۵ و ۹۶ کارش را شروع کرد. امسال چهلمین سالگی انقلاب اسلامی است و برای اینکه یادی کنیم از امام خمینی(ره) که بزرگ‌ترین تحول اجتماعی را در گروه زنان به وجود آوردند، اختتامیه این جایزه را در حسینیه جماران برگزار خواهیم کرد. قزلی خاطرنشان کرد: علت برگزاری جایزه ادبی پروین این است که به ادبیات تولیدشده توسط زنان توجه شود. اگر زمانی تصور می‌رفت که زنان در ادبیات عقب‌تر هستند الان چنین چیزی صحیح نیست. طبق بررسی‌ای که ما انجام دادیم، جایزه ادبیات اختصاصی بانوان در دیگر کشورها پیدا نکردیم، تنها شنیدیم که در استرالیا چنین جایزه‌ای برگزار می‌شود که برای آن هم نتوانستیم مدرکی پیدا کنیم. در واقع جایزه ادبی پروین تنها جایی در دنیاست که به شکل اختصاصی میزبانی از آثار و تولیدات ادبی زنان را انجام می‌دهد. دبیر اجرایی جایزه ادبی پروین اعتصامی در رابطه با تعداد آثار رسیده به دبیرخانه این جایزه گفت: در بخش‌های مختلف نسبت به دوره قبل

فاصله معناداری نداشتیم. باید بگویم تقریباً تعداد آثار در بخش‌های این دوره همچون دوره قبل است و ما اختلافات فاحشی نداریم. در بخش ادبیات نمایشی ۴۴ کتاب، در بخش ادبیات داستانی ۲ هزار و ۲۰۰ کتاب، در قسمت شعر هزار و ۱۸۰ کتاب، در ادبیات کودک هزار و ۲۵۰ کتاب و در بخش پژوهش‌های ادبی ۴۲۵ کتاب مورد داوری قرار گرفتند. قزلی تصریح کرد: دبیر علمی این دوره از جایزه پروین اعتصامی حجت‌الاسلام مهدوی‌راد، دبیر جایزه کتاب سال است. همچنین هیئت علمی این جایزه متشکل از ژاله آموزگار، امیربانو کریمی، راضیه تجار، سودابه فضایلی و مریم جلالی است. مدیرعامل بنیاد شعر و ادبیات داستانی ایرانیان در پایان خاطرنشان کرد: ما اسامی و آمار کتاب‌ها را از خانه کتاب می‌گیریم، همچنین آمار را از ناشران نیز می‌گیریم و از طریق آنها پیگیری‌های لازم را می‌کنیم. آیین‌نامه جایزه ادبی پروین مربوط به کتاب‌های منتشرشده توسط زنان در ایران است. برای همین این جایزه در داخل کشور به صورت ملی برگزار می‌شود.